

Soldaternes Lønninger forhøiede, Disse Bemærkninger vilde jeg gjøre til den ærede Minister, men jeg vil slutte dem med at sige, at, dersom han, naar vi komme sammen igjen, staar paa den samme Plads, som han staar paa idag, vil jeg haabe, at han indbringer Forslag, og hvis han ikke gjør det (En Stemme: Det er ikke Krigsministeren, der har med det at gjøre) — ja, hvorom Alting er, kommer det ikke frem fra den Side; det skal, saa skal jeg — jeg har allerede talt med Enkelte derom — vide at efterkomme den høitærede Ministers Opfordring i saa Henseende. Men i alle Tilfælde vilde jeg ønske, at den Minister, hvortunder denne Sag henhører, vilde fremkomme med Forslag. Det turde for Sagens Skyld været meget bedre. — Endnu maa jeg gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg er nu ikke saa fornem, at jeg uden videre vil lade Alt, hvad han siger, ligge, jeg vil derimod søge at indbegaa ham paa ethvert Punkt, hvor jeg finder det nødvendigt. Det vilde være saa overordentligt interessant for ham, sagde han, at høre os sige Nei til et Forslag af ham, der indeholdt en Besparelse overfor den nu bestaaende Lov af 540,000 Kr. Jeg vil sige det ærede Medlem, at, dersom dette Standpunkt var valgt af ham, saaledes at jeg kunde være sikker paa, at det ærede Medlem og hans Venner vilde holde det fast, og at der ikke var Tale om at opgive Noget, saa vilde jeg stemme for hans Forslag, men det er netop dette ulykkelige „sidste Ord“, havde jeg nær sagt, som man ikke veed, hvormed det indeholder, hvor langt vi i saa Henseende kunne gaa. Jeg stolte ikke paa denne tilsyneladende Besparelse af 540,000 Kr., jeg siger: tilsyneladende, thi vi have hørt fra anden Side Regnestykkets Rigtighed besvridt i høi Grad (Berg: Hvem har gjort det?) Ja, jeg skulde tage meget feil, om ikke det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har betvivlet det. (Berg: Det er umuligt!) Det er ialtsald ikke sikkert, at det ærede Medlem vil blive ved at fastholde det gennem alle Etadier; tværtimod, naar vi først have faaet Sagen i Fællesudvalg, skulde det ikke forbause mig, om man, naar Sagen vender tilbage hertil, er kommen 540,000 Kr. højere op, end den nuværende Lov kræver. Endnu skal jeg gjøre den Bemærkning, at det var interessant at høre, at dengang det ærede Medlem skulde indbegaa det ærede Medlem for Bogense (Bernsen), brugte han saa delikate Udtryk som „opstrammede Taler“. Jeg kan saa godt forstaa, at de Taler, det ærede Medlem har hørt idag, have været opstrammende for ham, de have ogsaa været beregnede paa i alt Fald fra min Side, at man skulde gjøre sig Umage for at klæde de Grunde af, saaledes som de fortjene, de Grunde, som det ærede Medlem behager ved denne og saamange

andre Leiligheder at stille op for os, og som det er indlysende, vi ikke kunne gaa ind paa. Vi kjende jo af Erfaring, hvad det ærede Medlem kan finde paa for at klæde Dette og Hint i baade her og andre Steder, og det er en fuldstændig naturlig Reservation, man tager, for at sikre sig i rette Tid og paa rette Sted; det betyder kun, at vi ere paa vor Plads, det skylde vi den Sag, vi arbejde for. Jeg antager, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at de Standpunkter, vi indtage, ere ligesaa alvorlig mente fra vor Side som det, det ærede Medlem indtager. Følgelig staa vi lige i saa Henseende. Sluttelig skal jeg endnu bemærke, at, dersom det ærede Medlem blandt sine Venner havde havt Mænd, der vare traadte op, selv om man kunde have sagt, at det var noget opstrammet, skulde det have glædet mig; thi vi ere jo nu saa vant til at høre det ærede Medlem og ingen Andre, saa at det kunde være rart til en Afsejling at høre, hvor mange af hans Venner der egentlig deler hans Standpunkt. Denne Fornøielse have vi imidlertid ikke høst ved denne Forhandling; om vi ville faae det i Fremtiden, vil Tiden vise.

Beth: Jeg er ikke vant til her i denne Sal at polemisere med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); jeg vil heller ikke indlade mig derpaa. Men det ærede Medlem reitede et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og til mig, som han betegnede som to Jurister, og maaske turde det være mig tilladt at svare paa dette Spørgsmaal. Jeg maa jo gaa ud fra, at Spørgeren har ønsket et Svar. Spørgsmaalet gik ud paa, hvorledes vi to Jurister, uagtet der ikke i denne Lov staar en eneste Paragraf, et eneste Ord, som siger Noget om Kjøbenhavns Befæstning, dog kunde komme til at stemme imod Loven, fordi vi ikke vilde Kjøbenhavns Befæstning. Saaledes tror jeg, at Spørgsmaalet løb, og jeg vil besvare dette Spørgsmaal. Da den meget ærede Krigsminister forelagde dette Lovforslag, da sagde han os tillige: Thinget bør kjende den Forsvarsplan, som jeg tænker mig og agter at sælge, fordi det bør vide, hvortil den Lov skal henpites, som her forelægges. Hvorledes denne Forsvarsplan er, vil jeg ikke behøve her at tilbagekalde i Erindringen. Men ved Fremfættelsen, som det hedder, af Lovforslaget, ikke i en Kommissionsbetænkning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds syntes at antyde, men her i Thinget ved Fremfættelsen af Lovforslaget yttrede den meget ærede Krigsminister, saaledes som jeg før tillod mig at oplæse — det staar Sp. 275 i Folkethingstidenden — at man først og fremmest maa sørge for Kjøbenhavns Befæstning. Lidt længere nede paa den